

#138 • 2017.06

Tjena!

Jag heter ^{Mamma} ~~Sten~~

Jag heter ^{Peter} ~~Johan~~

Jag heter ~~Göran~~

Flätverk

HEJ!

I den här boken får Du
veta lite om oss:

Varför vi målar
Varför vi målar som vi gör
Och hur blev det egentligen
på det viset?

(Ta ett riktigt jobb som våra
faror sa...)

Lite berättar vi också vad
vi gillar och så

HÄR ÄR VI!

Flätverk

**PETER
HAHNE**

**C GÖRAN
KARLSSON**

**MARIA
MIESENBERGER**

I ett brev med referens- och bildmaterial ifrån C Göran Karlsson fanns en liten, vid första anblicken, oanselig katalog där de tre utställande unga rebelliska konstnärerna presenterade sig. Sten Eklund (1942-2009), Jonas Englund (1943-2009) och C. Göran Karlsson gjorde sin utställning, på Konsthallen i Uppsala, våren 1973. Den inledande gemensamt sammanhållande texten är den som återges ovan. Det råkade vara ungefär så mina egna tankar gick kring den kommande utställning som jag just valt utställande konstnärer till. Genom att rakt av kopiera (med tillstånd av CGK, Hishultskatalog sid 1, 2, 3 & 32) delar av utställningskatalogen så kunde jag också presentera min idé, samt få det historiska anslaget för den kommande utställningen på Konsthallen Hishult. Likheter fanns. Protester mot min katalogidé tystades effektivt ner!

21 OKTOBER - 10 DECEMBER 2017

**KONST
HALLEN
HISHULT**

Kjell Åke Gustafsson

Ett Flätverk av känslor

Det är väldigt enkelt att skriva "Samlingsutställning" i programmet över årets utställningar. När den aktuella tiden börjar närma sig känns det alltid lika pressat att göra en utställning med ett bra konstnärligt innehåll. Det får absolut inte framstå som någon lättvidig julbasar, trots den aktuella utställningstiden.

Dock måste jag villigt erkänna att min ursprungliga utställningsidé var att visa verk ur min egen och Konsthallens samling, konst av konstnärer som på olika sätt inspirerat mig som privatperson. Det skulle absolut inte vara svårt att göra en bra sådan utställning, men jag är inte helt övertygad om att det är rätt tid – kanske, eventuellt kan det bli när Konsthallen fyller 25 år, hösten 2019.

Samma känslor och tvivel inträffade när jag skulle göra "Samlingsutställning" år 2015 (utställning #126 • 2015.06, se bild på sid 4). När tiden för utställningen började närma sig kände jag mig tveksam till min ursprungsidé, började fundera kring en sammanhållande titel och kände att "LIV-stycken" var rätt – men då behövde jag utställare. Tre konstnärer, som jag känner väl och som har ett unikt sybolspråk, fick representera "LIV-stycken". Eva Bengtsson, Håkan Elofsson och Carsten Regild var min garanti för att göra en betydelsefull och väldigt fin utställning.

Eftersom resultatet 2015 blev lyckat så bestämde jag mig för att kopiera utställningsidéen, tre konstnärer som samlas under utställningstiteln "Flätverk". **Peter Hahne** (utställningar 1996, 2000, 2002, 2007, 2014), **Maria Miesenberger** (2012, 2014, medverkat i parken sedan 2012) och **C Göran Karlsson** (2008, 2015) som jag har försökt att inspirera till att förutsättningslöst ställa upp med verk till en utställning, som först börjar ta sin form när pusslet börjar några dagar innan vernissage. Ingen har vetat något om vad de övriga kommer att visa och den enda riktlinje som funnits är att det på något sätt skall visa en historisk berättelse kring varje konstnär. Kanske kan detta bli ett sätt för betraktaren att kunna förnimma en konstnärlig utveckling och dess irrvägar. Beröringspunkterna har varit mina personliga känslor för de valda utställarna, det skall nu samverka och utmynna i en intressant utställning, som vi alla ser fram emot!

Katalogen – till de första tre sidornas utseende finns min förklaring på omslaget, sidan 2. Bildförteckning – uppslagsvis för varje konstnär, finner Du på katalogens sista uppslag.

Hishult den 15 oktober 2017 – Konsthallens födelsedag, 23 år (1994.10.15 –)

Peter Hahne

Att blicka bakåt

Hur blir man konstnär?

Att vara duktig på att "rita och måla" fick jag höra väldigt tidigt. Konsten med allt vad den innehåller fanns inte i min barndom.

– Jag bestämmer mig för ett årtal 1977.

Efter några år på förberedande konstskolor och två år på Konstfackskolan i Stockholm söker jag och blir antagen på Det Konglige Danske Kunstakademi. En kamrat och kollega, Matti Aldsjö, som börjat två år tidigare fick mig intresserad av akademien och kanske främst av konstnären och Prof. Richard Mortensen.

Efter ett år på den tvååriga "första delen" blev jag rekommenderad att söka till Professors skolen och Mortensen.

Åren där känns så här i efterhand som väldigt betydelsefulla. Richard Mortensens samtal och öppenhet för bildkonsten, musiken, litteraturen men också politiken och det samhälle vi lever i kändes mycket inspirerande och viktigt.

– Att stå i ateljén och måla kan kanske te sig som en självupptagen verksamhet och i någon mån är det så.

Jag gör det jag själv vill se. Vem skulle annars göra det?

Men jag är också övertygad att det är betydelsefullt.

Att konsten tar sig så många uttryck är fantastiskt.

Det handlar inte om vad man gör utan om innerligheten och ärligheten i det som uttrycks. Det finns inga sanningar, och det är svindlande.

– Visst kan en tillbakablick vara viktig emellanåt men jag väljer i stället här och nu.

Sitter i ateljésoffan. Tar fram en katalog från TATE och låter blicken och tanken sjunka in i Agnes Martins fantastiskt fina och känsliga målningar. På ett av arbetsborden ligger en bok med målningar av Andrea Mantegna. En gåva av Richard Mortensen i Venedig 1979.

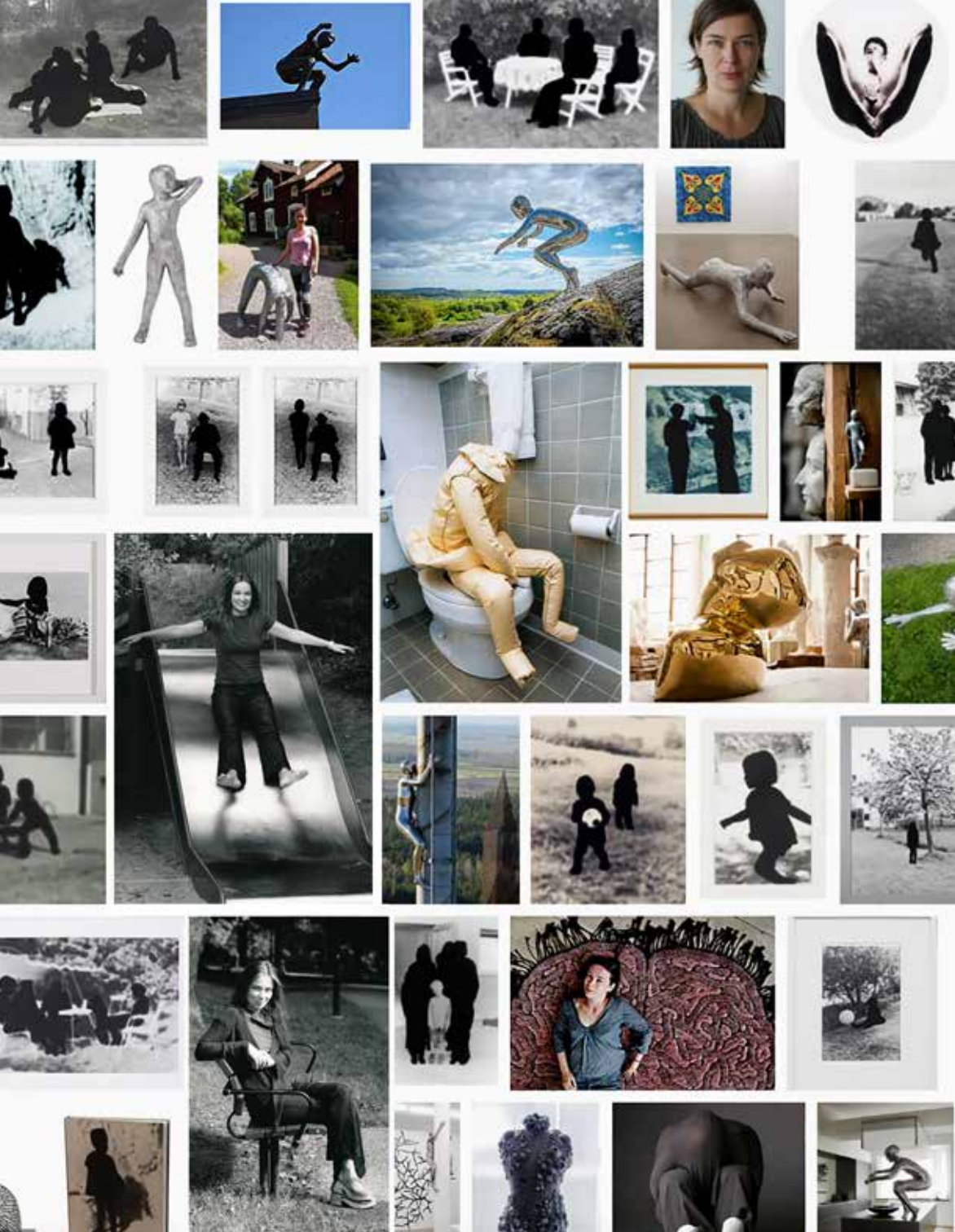
Peter Hahne, Malmö i oktober 2017

Född 1955. Det Konglige Danske Kunstakademi 1977-83, Konsthögskolan i Stockholm 1981-1982.

Maria Miesenberger

... alltings början ...

...ett livslångt sökande efter ett språk, startade redan i barndomen, en känsla av ordlöshet, rotlöshet, rastlöshet, ett behov av att skapa, att alltid hålla på med något, sy, bygga, pyssla, leka, lära, härma, att vilja lära mig mer och nytt, att hela tiden söka, upptäcka, vilja, våga, att inte anpassa mig, att ha ett utifrån perspektiv även när mitt i, att se till de svaga och utsatta, att stå upp och ha en kraftfull röst i försvar av andra, en nyfikenhet på det okända, den andre, kultur, religion, språk, samtidigt skygg, stark integritet, tillbakadragen, tyst, i behov av ensamhet och tystnad i jakten och sökandet efter språket, kommunikationen, in på nya spår, in i återvändsgränder, men alltid på väg...

...europas historia i identitetskappsäcken på ryggen...

...en grannflicka, Eva Ziggy Berglund, som stötte på - när ska du gå på Basis? när ska du söka Konstfack? men det blev aldrig någon grundkurs i konst...

fotografi som språk - en befriande upptäkt! lärling och assistent åt fotograf Per B Adolphsson, som lärde mig allt jag kan om kopiering och mycket om livet, fotografi - en tyst teknik, ett tyst språk, som låg mig väl i handen, i tanken...

...Fotoutbildningen på Kulturama, fotografisk teknik, historia och praktik, mötet med fotografi som konst, med genus, feminism, varsamt handledt av Irene Berggren som visade mig Cindy Sherman, Francesca Woodman, Jenny Holzer, en ny värld som öppnar sig, en riktning för kameran, självporträttet, den egna historien, att berätta utifrån sig själv, att gå via det privata till det allmängiltiga, att våga lita på sin berättelse, att lära sig öppna den, släppa in och släppa ut...

...Akademien för fotografi på Konstfack, postmodernism, psykoanalytiskt perspektiv, skulptur på Parsons School of Design, New York, in i det tredimensionella via det sydda, utställningar och möten världen över, konsten som brygga över språk och kulturer...

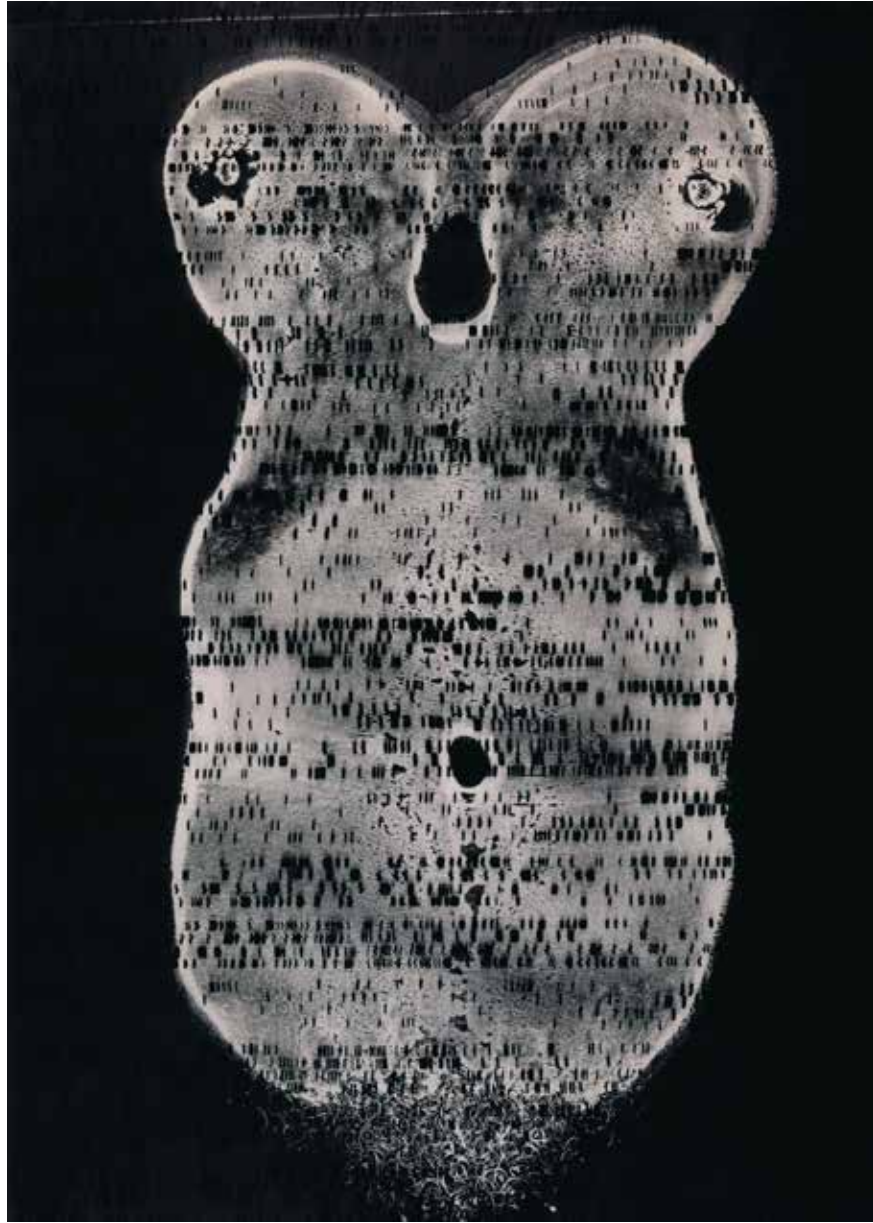
...litteratur, dans, samtal, hantverk, konst...

...jaget, identitetens beståndsdelar, livets faser och övergångar, vår gemensamma historia, livets ändlighet...

...alltid samma frågeställningar, men med livserfarenhetens olika perspektiv, uttryckta i skiftande material, skalor och tekniker, ett fortsatt lekande, letande och upptäckande för att om möjligt formulera, nå fram, kommunicera, väcka tankar, minnen, känslor och ge upplevelser...

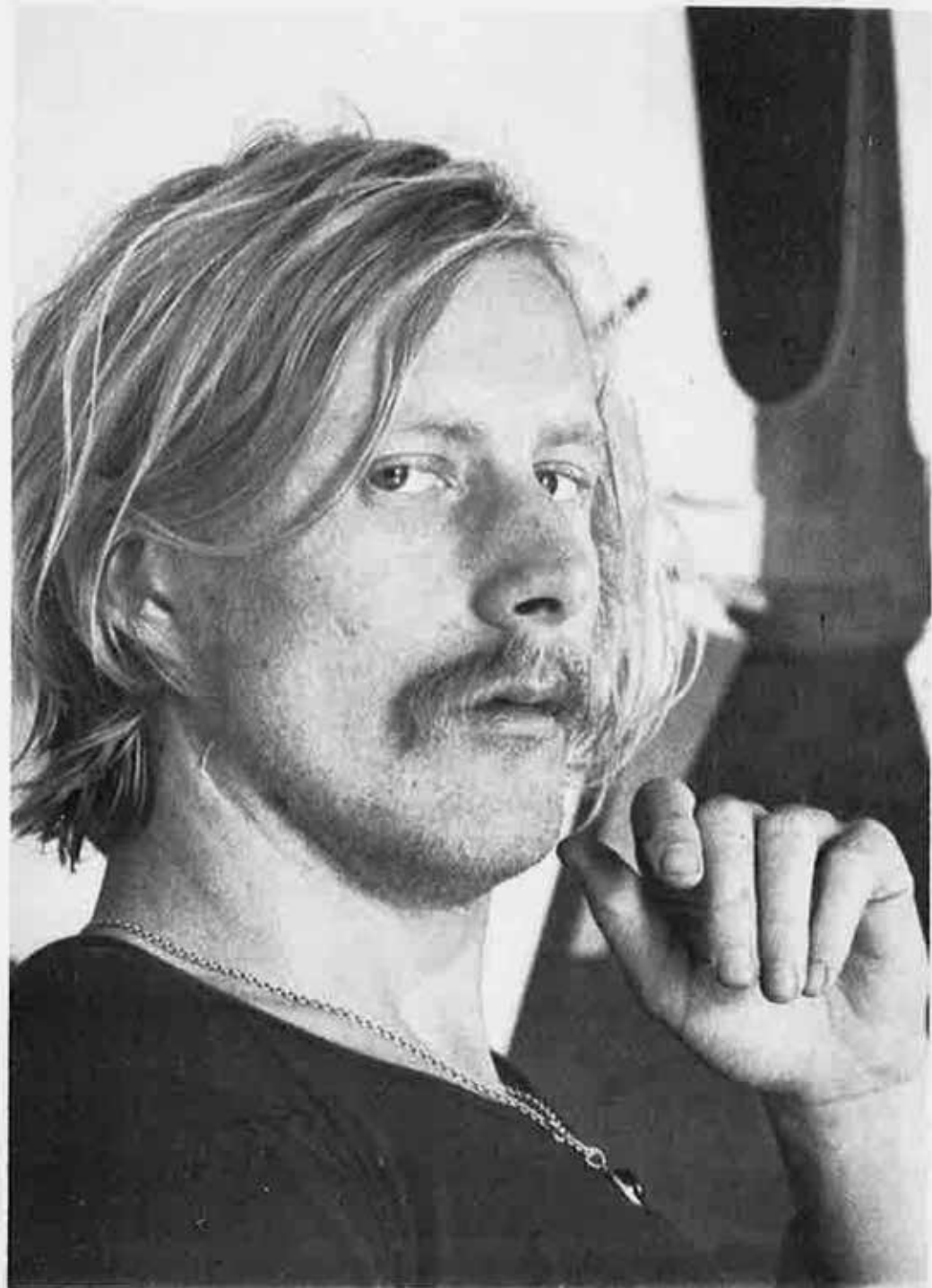
Maria Miesenberger, Stockholm i oktober 2017

Född 1965. Konstfack i Stockholm 1991-95, Parsons School of Design, New York 1995-96.

C Göran Karlsson

Från realism till konkretism

Det kan kännas viktigt att markera årtal när det gäller C.Göran Karlssons konst. Inte för att det skulle handla om en tidsbunden utveckling i hans bilder. Ett sådant begrepp skulle ha alltför mycket koppling till en modernistisk attityd. Han har visserligen ett intressant förhållande till modernismen, men det är för att kunna "spela" med den, använda den som ett verktyg mer än som en källa. Nej, tidsmarkeringarna är en form av minneslista för honom själv, han måste se hur vägen har gått och vad som hände med hans bilder.

Den senare tidens målningar står i tydligt förhållande till konstruktivistiska och konkretistiska idéer. Man skulle kunna säga att konstnären återanvänder en form av bildmönster av geometriskt slag som han sedan testar i nya förtätade uppbyggnader. Ibland är hans andliga förebilder tydliga, jag tycker mig se bland annat Theo van Doesburg och de ryska suprematismerna bland hans utgångspunkter. Men det "samtal" han sedan för med sina konsthistoriska vänner leder vidare in i situationer av oanade slag. En plan bild som en gång markerade ett fiktivt djup blir istället till ett tredimensionellt objekt upprätthållet enbart av fyra ytor (plan).

En modernistisk vision vänds ut och in. C.Göran Karlssons "klossar" behöver inte längre bevisa konstruktivistiska drömmar. Istället ger han dem nya roller och nya möjligheter. En sådan roll skulle kunna vara rytmen. Han har alltid i sin konst visat på rytmer, i ställverk, vägvisare och semaforer. Tekniska konstruktioner där han skär rent och visar fram den befriade rörelsen som blivit till en mer abstrakt form, renodlad som strukturell rytmik. Samma rörelser har funnits i hans abstrakta bilder där de geometriska byggnaderna upprepas i höjddled eller sidled samtidigt som han vänder på dem i olika riktningar. Hans målningar kommer på det sättet alltid att utveckla en särskild energi, de får roller som centra för former och ljus som pressar vidare sina rörelser ut i rummet. Storleken på målningarna spelar ingen roll. Även de som är minst till formatet fungerar som källor för våldsamma krafter på väggen.

C.Göran Karlsson arbetar ofta med tempera i sina målningar. Det ger en matt yta som suggererar fram ett djup som laddas med en magisk udd när rytmen i bilden dessutom tillför ytterligare energi. På så sätt ger han betraktaren också ett underlag för att förstå att han ibland måste låta målningarna agera som fria former ute på golvet. Med de matta ytorna sluter sig formen runt sig själv och reflekterar heller ingenting omkring sig. Som betraktare kan jag då vilja se målningen också från baksidan. Kanske vill jag förvissa mig om att ingenting slipper ut, att magin stannar kvar därinne.

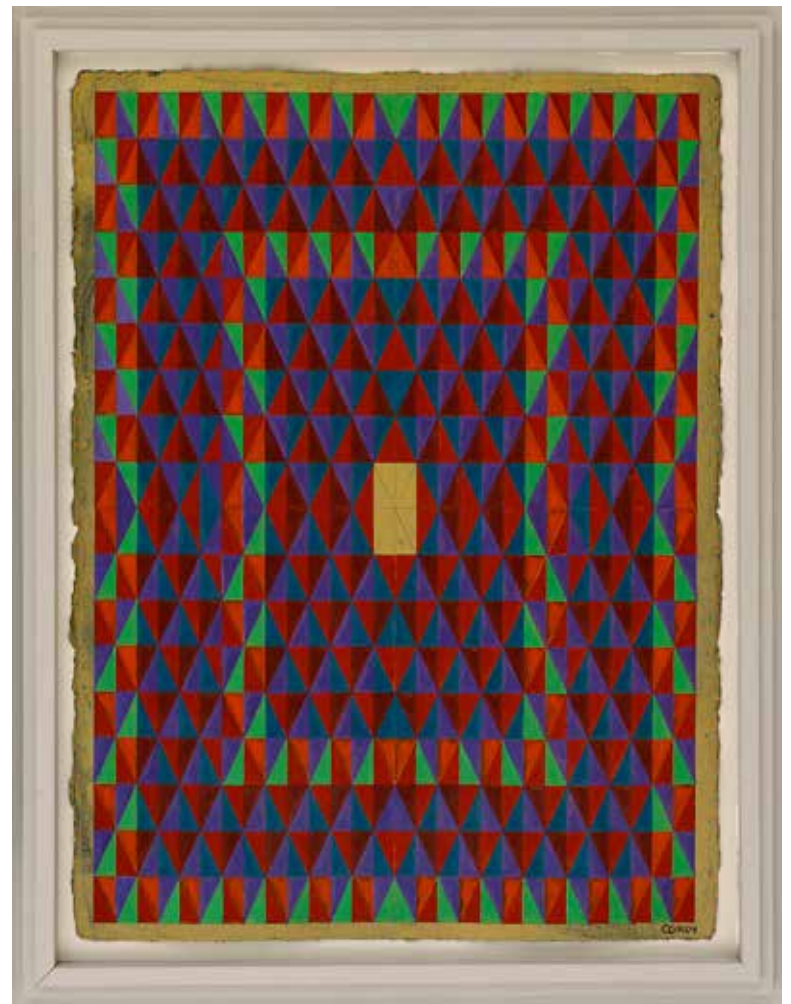
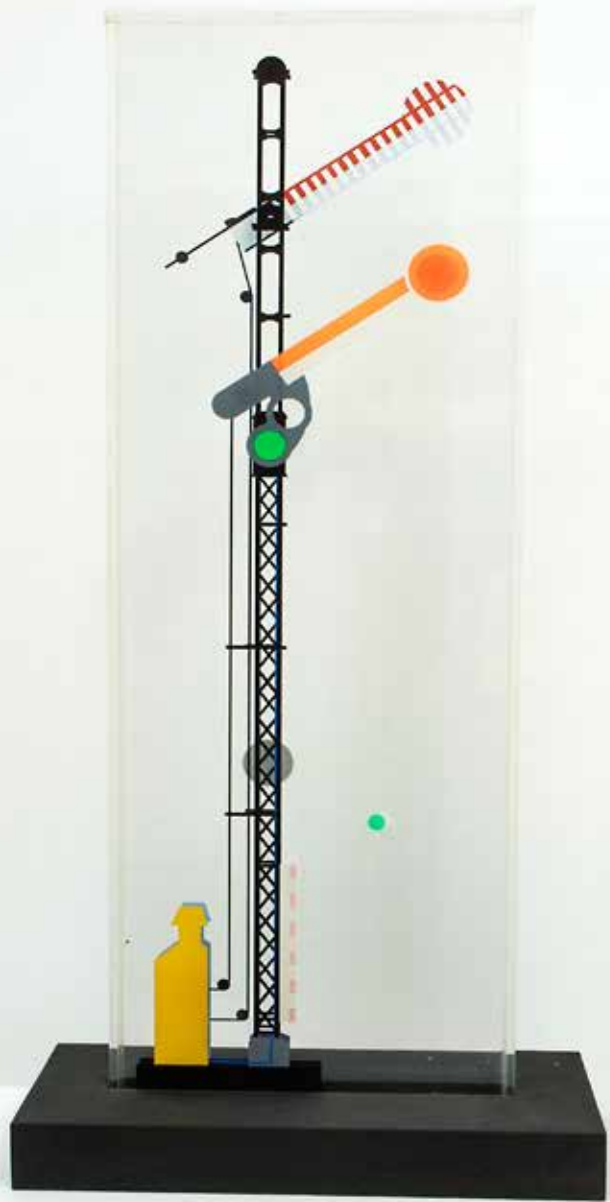
Sedan får man inte glömma att konstnären ständigt prövar alla sina verk genom att spela ut dem mot åskådaren. C.Göran Karlsson driver detta samtal med oss samtidigt som han för det med konsthistorien och med civilisationens tekniska objekt. Vi är alla inblandade i samma animerade debatt om konstens referenser och källor. Jag tycker mig höra konstnärens förtjusta skratt över att han fått igång allt detta!

Beate Sydhoff

Text från katalogen "C. Göran Karlsson", Konstakademien 2006.

Född 1944. Konsthögskolan i Stockholm 1967-1972.

Peter Hahne

Sid 6-7; En ung Peter Hahne på ateljébesök hemma hos sin professor Richard Mortensen, 1979.

8-9; Fotograferat av KÅ i Peters ateljé sept 2017. Orange målning – under arbete. Skissförslag i balsaträ, för en serie exteriöra utsmyckningar åt MKB (Malmö Kommunala Bostäder). Inspirerad av rumsligheten i Hammershojs målningar.

10-11; Väggbjukt "Triptyk" (altarskåp), en stiliserad bild inspirerad av en ängels form.

12-13; Golvbjukt, en scenografi av rumslighet, utfört med enkla materialval. Detalj från FLODERNA (totalt 6 st målningar i format 60x60 cm 1996) en illustration åt hur känsligt Peter Hahne jobbar med yta och färg.

Maria Miesenberger

Sid 16-17; Ecce Femina - DNA somagram, 1992-95. Kroppsavtryck på silvrelatinpapper.

Skiss för Hjärnmattan, 2005. Reliefflossa. Årets konstnatta 2005 MMF AB.

18-19; Stilla rörelse/Standing Motion (landande/landing), 2012. Patinerad brons. Konsthallen Hishult 2014.

Stilla rörelse/Standing Motion (stående/standing), (hoppande/jumping), 2012. Rostfritt stål.

20-21; Utan titel (Gunga), 1996. Blandteknik. Stålrör, kedja, bildäck, elmotor mm. samt verk ur serien Sverige/Schweden.

Reflection on the Presence of Time, 2013. Polerat rostfritt stål. **Sid 32;** Mönster på gavelspets Konsthallen Hishult, 2014.

Ögonblick i rörelse/Moment in Motion (Nervus Optimus), 2012. Vattenskuren Valchromat. Foto: M Miesenberger, Marcus Hansen, Curt Sjödel, KÅ Gustafsson.

C Göran Karlsson

Sid 22; Porträttbild från vernissagekort Galerie Aronowitsch, Stockholm, 1972. **24-25;** "Familjen", serigraf 1969 (målningen Familjen, ca 200x135 cm, 1968). Jimmy Hendrix, målning ca 80x50 cm, 1969-73. **26-27;** "Semafor" objekt, serigraf på plexiglas 75x25 cm, 1977, upplaga 25 ex. "Förlaga till matta", tempera på papper, 90x69 cm 2004. CGK i ateljén 2006. Foto: Lars Köhler.

"En Ängel i rummet", tempera på papper 61x51 cm, 2014.

Katalog #138 i en löpande serie utgiven vid varje utställning sedan starten 1994

Katalogens idé & form – KÅ Gustafsson • Upplaga – 2.000 ex

© Utställda konstnärer & Konsthallen Hishult, Markarydsvägen 10, SE-312 53 Hishult

• +46-(0)430-40321 (0706-230321)

www.hishult.com / konsthallen@hishult.com • ISBN 91-85348-97-X

Öppet: September-april, onsd-fred 12-16.00, lörd-sönd 12-17.00

Maj-Augusti: Tisdag-söndag 12-17.00

Konsthallens kataloger 2017 produceras med stöd av:

Sparbanken Boken, Skånes Fagerhult Hishult • Tack!

KONST #138 • 21 OKTOBER
HALLÉN - 10 DECEMBER 2017
HISHULT www.hishult.com

Pris: gratis + moms

